

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1251/2022
30.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Биљане Синановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљене АА, адвоката Зијадина Аземи и Александра Ђорђевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К.бр.311/20 од 24.01.2022. године и Вишег суда у Врању ЗКж1.бр.94/22 од 23.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 30.11.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљене АА, адвоката Зијадина Аземи и Александра Ђорђевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К.бр.311/20 од 24.01.2022. године и Вишег суда у Врању ЗКж1.бр.94/22 од 23.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К.бр.311/20 од 24.01.2022. године окривљена АА је оглашена кривом због извршења кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. КЗ и изречена јој је условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца и одређено је да се иста неће извршити ако окривљена за време проверавања од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљена је обавезана да на име трошкова кривичног поступка плати малолетној оштећеној ББ износ од 131.625,00 динара, а Основном јавном тужилаштву у Врању износ од 14.052,00 динара, као и да на име судског паушала плати суду износ од 5.000,00 динара, а све у року од 30 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Малолетна оштећена ББ је, преко њеног законског заступника ВВ, ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Врању ЗКж1.бр.94/22 од 23.08.2022. године одбијена је као неоснована заједничка жалба бранилаца окривљене АА, адвоката Зијадина Аземи и

Александра Ђорђевића и потврђена је пресуда Основног суда у Врању К.бр.311/20 од 24.01.2022. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости су поднели браниоци окривљене АА, адвокати Зијадин Аземи и Александар Ђорђевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да преиначи у целини пресуде Основног суда у Врању К.бр.311/20 од 24.01.2022. године и Вишег суда у Врању ЗКж1.бр.94/22 од 23.08.2022. године тако што ће окривљену АА ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, браниоци окривљене АА у поднетом захтеву истичу да је суд побијаном правноснажном пресудом прекорачио оптужбу на штету окривљене. Наиме, како у поновљеном поступку, након укидања раније првостепене пресуде по жалби одбране, а на коју пресуду јавни тужилац није изјавио жалбу, суд није узео као основ за суђење првобитни оптужни акт јавног тужиоца у којем је као време извршења кривичног дела наведен дан 13.04.2018. године, већ је суд огласио кривом окривљену АА по измењеном оптужном акту јавног тужиоца у којем је као време извршења кривичног дела наведен дан 12.04.2018. године, а која измена времена извршења кривичног дела по ставу бранилаца није извршена у корист окривљене, већ је неповољнија у односу на њу, то је суд по ставу бранилаца окривљене побијаном правноснажном пресудом прекорачио оптужбу.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљене се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Истоветни наводи везано за битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, који су истакнути у жалби бранилаца окривљене АА, адвоката Зијадина Аземи и Александра Ђорђевића, били су предмет разматрања Вишег суда у Врању који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалби изјављеној против првостепене пресуде Основног суда у Врању К.бр.311/20 од 24.01.2022. године. Виши суд у Врању као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 3 став други другостепене пресуде ЗКж1.бр.94/22 од 23.08.2022. године изнео разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи бранилаца окривљене у делу у којем истичу да је суд повредио кривични закон на штету окривљене јер дело за које је окривљена оптужена и оглашена кривом по закону није кривично дело, обзиром да у конкретном случају није остварено законско обележје бића кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. КЗ и то последица предметног кривичног дела која се огледа у наступању конкретне опасности за живот или тело већег броја индивидуално неодређених лица, а не у наступању опасности за живот или тело само једног лица и то малолетне оштећене, а што је по браниоцима овде случај. Изнетим наводима захтева бранилаца окривљене се правноснажне пресуде суштински побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Жалбом бранилаца окривљене АА, адвоката Зијадина Аземи и Александра Ђорђевића указивано је и на ове наводе, па када се има у виду да је Виши суд у Врању као другостепени о томе изнео разлоге на страни 3 став други другостепене пресуде ЗКЖ1.бр.94/22 од 23.08.2022. године којом је одбио као неосновану изјављену жалбу, а које разлоге Врховни касациони суд прихвата као правилне, то на њих у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, указивањем да из изведених доказа произилази да не постоји узрочно-последична веза између радњи окривљене и настале последице, браниоци окривљене, оспоравају и полемишу са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указују на погрешну оцену доказа везано за постојање субјективног обележја бића кривичног дела – кривице окривљене, а што није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљене, односно њених бранилаца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па Врховни касациони суд ове наводе захтева није ни разматрао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљене АА, адвоката Зијадина Аземи и Александра Ђорђевића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев бранилаца окривљене одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић